

La humanitat

Any II : Núm. 253
Barcelona, dijous, 1 setembre de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Teléfonos 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Teléfon 31518

Fundador: LLUIS CCMPANY

IMPRESSIONS POLITIQUES

«Els pobles no poden anar enrera», diu el Sr. Anguera de Sojo

Continuant l'enquesta que hem iniciat per tal de conèixer el que opinen, sobre el moment polític actual i sobre les possibilitats d'una restauració monàrquica, els homes representatius de Catalunya, de tots els matissos, ens hem adreçat al president de l'Audiència, senyor Anguera de Sojo, home de dretes, l'actuació del qual en el Govern civil de la "provincia" mereix tan diferents judicis. El senyor Anguera de Sojo, amablement, respongué a les nostres preguntes:

—La visió de la política actual, és clara. El que sia espanyol, el que se senti català, ha de viure dins la República, dintre la legalitat, on totes les idees de justícia, totes les aspiracions legítimes es poden establir amb aquella lluita fecunda que és penyora del progrés dels pobles.

Els pobles no poden anar enrera; un intent de restauració per la força, és un crim o és una vessania quan no és totes dues coses alhora.

Qui tingui una aspiració que l'exposi i la defensi dintre la República. No s'hi val a pertorbar-la: és un joc brut.

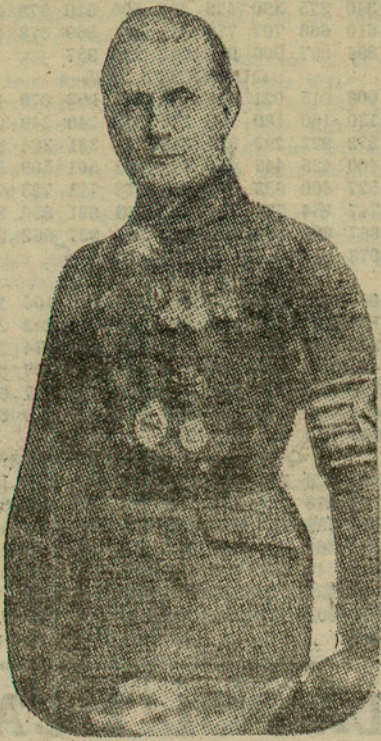
—Creieu en les possibilitats d'una restauració?

—Possibilitats de restauració? Cap. Això no és possible, per l'esperit del poble, tot el favorable a la República i convençut dels avantatges del règim republicà. La monarquia és una institució històrica inadaptada i inadaptable als temps presents; els pobles que es constituïren al segle dinovè anaven encara cercant un rei; en treure els Borbons de França, cercaren els Orleans; després pogué imperar Bonaparte; Itàlia cercà els Savoia, i Espanya, va tenir per un temps com a monarca el duc d'Aosta; Bèlgica cercà un rei de la dinastia del Saxonía; Grècia els cercava no resmenys que a Dinamarca; Romania entronitzava els Hoenollern.

En canvi, els pobles del segle XX han anat foragitant les monarquies i els que s'han constituït de nou no han vacil·lat un instant, per unimitat, escollir la República i s'han acollit a la democràcia. El poble s'ha de governar pel poble i el corrent, la consciència i l'interès nacional, ha substituït per sempre l'interès, moltes vegades més interès que criteri, d'una dinastia o d'una oligarquia.

Al segle XVII un Lluís XIV podia representar la França perquè els interessos de la família de Borbó coincidien amb els de la nació veïna; avui no podria fer-ho. I Espanya durant uns segles ha passat per la tragèdia de què els propis interessos nacionals tinguessin de fer-se enrera, davant la dinastia dels Habsburgs o de la d'un Borbó.

El problema fou més tràgic encara per a Catalunya, la veu de la qual restà ofegada enfront de l'interès monàrquic que no cercà mai la unitat hispànica sinó la uniformitat d'uns súbdits, com a instrument de domini.

El capità aviador Goehring que ha estat elegit president del Reichstag

El dia ha transcorregut amb tota normalitat

Avui hi ha hagut tranquil·litat per tot arreu de la nostra ciutat, no confirmant-se cap dels rumors anunciats referents a la vaga.

Malgrat això les precaucions han continuat com ahir i continuaran encara avui establint-se els mateixos retens i estan de servei extraordinari totes les brigades de Prefectura.

Vaga tèxtil a Lancashire

El moviment pren extensió

Londres. — A la part Nord de Lancashire va generalitzant-se la vaga tèxtil. La majoria dels obrers i sindicats accepten l'ordre d'atur. En canvi, a la regió del sud, tots els obrers filadors es resisteixen a abandonar el treball.

Parlamentàries

Dimarts, a la nit, sessió de l'Estatut. El president, Besteiro, pronuncia les paraules d'obertura:

—Continua la discussió de l'Estatut. Mitja hora per cada torn.

Al saló una cinquantena de diputats. De la minoria catalana, una mitja dotzena.

El senyor Marraco pren la paraula. Santiago Alba ha baixat del seu banc per a situar-se prop del seu quasi correligionari.

El senyor Marraco parla amb un rau-rau monòton de grill, sempre en el mateix to.

Els pocs diputats lleixen o escriuen. Ningú no escolta. A la Presidència, el senyor Besteiro fa esforços per a resistir la temptació d'una petita becaina...

Pere Coromines fa un comentari: —Aquest home és la llana curta. Mireu si és difícil això! Ell és llana des que comença a parlar.

A la minoria que es diu federal hi ha un diputat petit, rabassut, que sempre fuma uns cigars molt grossos. No recordem, ara, el seu nom.

Aquest diputat va presentar una esmena al dictamen sobre l'Ensenyament perquè no es permetés a les escoles nacionals l'ús del català.

El de la Comissió, en contestar-li, es va limitar a sostenir el següent diàleg:

—Però, vos sou federal?
—De tota la vida!
—Doncs, no ho entenc!
I l'individu de la Comissió es va asseure sense dir res més.

Aquest federal estrafolari és un súcida. En una ocasió es va engegar un tret al cap i la bala li va penetrar per la dreta i li va sortir per l'esquerra. Els senyals queden de mostra. Però a ell no li va passar res més.

Pere Coromines ho explica: —La bala es va fer un tip de donar tords. Però com que dintre el cap no hi va trobar res, va sortir sense fer-hi cap estrall. Per això, i sortosament, aquest home viu.

UNA VERSIO DE COM VA FUGIR EL GENERAL BARRERA

Una reunió al castell de Requesens un viatge marítim de Llansà a Port-Vendres i dos ex-militars, disfressats, que compren una barca

EL TEMA DEL DIA

El general Barrera resta, per ara, intrometible. Hom no sap, ni les autoritats tampoc, si algun amic el té amagat a ciutat o a algun poble, o bé si ha aconseguit fer-se escapol refugiant-se a França. La fantasia popular fa de les seves, i abunden les denúncies i les confidències que traduïdes en escorcolls i investigacions, resulten del tot falses i filles de la mala intenció moltes vegades.

Nosaltres, els periodistes, no podem deixar de recollir aquest tema informatiu. És per això, que, sense que equivalgui a una afirmació, per la part nostra, i amb totes les salvetes possibles, recollim avui unes dades que ens facilita persona que gaudeix de tota la nostra confiança, respecte a les manobres dels monàrquics i a la suposada manera com ha fugit a França el general Barrera.

Nosaltres, en publicar aquestes notes informatives creiem facilitar l'acció de la Justícia, la qual és en definitiva la que deu aclarir la qüestió.

UNA REUNIO MONARQUICA AL CASTELL DE REQUESENS. PRESIDIDA PEL DUC DEL INFANTADO

Uns quants dies abans de la militària va celebrar-se al Castell de Requesens, propietat del duc de l'Infantado i amb assistència d'aquest, una reunió d'elements monàrquics de Catalunya i de fora, aristòcrates i militars molts d'ells, amb l'excusa d'una festa. Hom diu si també hi assistí el general Barrera.

El castell de Requesens, situat en el poblat del mateix nom, agregat a La Junquera, forma part d'una finca extensíssima, la meitat de la qual correspon a Espanya i l'altra meitat a França, és a dir, que la frontera la parteix. Entre els colls pirenenos de la Comtesa i de Forcadella, hi ha un camí que mena a França amb tota facilitat.

Des del 10 d'agost, la guàrdia civil vigila a l'interior de la finca perquè ningú passi a França. Però es creença general entre els naturals del país que això és molt difícil d'impedir-ho.

Preguntem nosaltres; quina relació pot tenir aquesta coincidència d'elements monàrquics a la frontera amb els fets de Sevilla i de Madrid?

COM ES FEU ESCAPOL EL GENERAL BARRERA

El que anem a dir, tant si respon com si no respon a la realitat dels fets, segurament ha arribat ja a coneixement de les autoritats. Nosaltres en publicar-ho, ens limitem a complir un deure informatiu.

El general Barrera, arribà fugitiu, a Darnius abillat modestament per a passar desapercbut. Darnius és un poblat de muntanya situat al nord i a 15 quilòmetres de Figueres. El general fugitiu, segons ens diuen, va fer el viatge en auto i allí va ésser acollit a casa d'un amic que, no creient-lo en seguretat en el poble, va fer-lo amagar en una masia.

Sembla que, malgrat les reserves, corregué la veu de què el general Barrera estava amagat per aquells in-

drets. El fet és que ara fa pocs dies dos policies van anar a fer un escorcoll a la masia esmentada. I hom diu que malgrat notar-se en els habitants de la mateixa cert esverament, la diligència no va donar cap resultat.

Segueix dient el que aquestes dades ens comunica que una nit el general Barrera, en automòbil, sortí de no sabem quin indret dels voltants de Darnius, acompanyat d'una altra persona, i passant per Garriguella, Peralada i Pont de Molins, arribà a Llansà. D'aquí sembla que, a peu, anaren a una cala anomenada de Freixes, situada entre Llansà i Culera, on embarcà en un canot que l'esperava i que el portà a Port Vendres.

Tot això, en ésser escoltat per un viatger del tren de França, que tenia motius per a estar-ne ben assabentat, a uns amics, va ésser escoltat per una tercera persona, la qual és probable que s'adreçés al governador civil de Barcelona, denunciant-ho. Això, naturalment, no ho hem pogut comprovar. I també se'ns diu que el governador civil de Girona, assabentat d'aquest afer, s'ocupa personalment del mateix.

DOS FUGITIUS MISTERIOSOS

Arriba a nosaltres la nova d'un fet que segurament té íntima relació amb el moviment monàrquic. Dos dies abans del que hom suposa fugí el general Barrera, arribaren a Llansà, per via fèrria, dos subjectes que, malgrat anar despillats i oferir l'aspecte d'indigents, pels seus modals no semblaven ésser-ho. Aquests dos subjectes, que a l'estació de Vilamaya varen ésser vistos per diferents persones, després de restar unes hores a Llansà passejant per la platja, s'adreçaren a un pescador proposant-li que els llogués una barca per a sortir a pescar.

Com sigui que llur aspecte no era per inspirar massa confiança, el pescador posà obstacles i aleshores els suposats indigents "compraren" la barca, abonaren el seu import i pujant-hi tot seguit es perderen de vista en direcció a França.

La fantasia popular assegura que es tractava de dos ex-militars disfressats. A l'entorn d'aquest fet es felen comentaris de tota mena.

EL GENERAL BARRERA, INTROMETIBLE

Si resultaven confirmades les dades que fins nosaltres arriben, hom s'explicaria el per què, a despit dels nombrosos escorcolls fets arreu de Catalunya, el general Barrera resta intrometible. S'ha dit, aquests dies, que el general fugitiu es trobava a Lió, la qual nova no ha estat confirmada. Per creure versemblant la versió que se'ns dona, no sols per coincidir en termes generals amb altres veus que ja havien arribat a nosaltres, sinó per la qualitat de les persones que ens transmeten la conversa oïda en un tren de França i que donarà lloc, segurament, a detingudes investigacions, trametem als nostres lectors aquestes dades, amb totes les salvetes i esperant sempre la confirmació o el desmentiment oficial.

Un diplomàtic escanya la seva dona en assabentar-se que feia d'espia

Toquio. — Un jove diplomàtic japonès ha assassinat la seva esposa, horripilat davant la confessió de la víctima de què era una espia en el seu país.

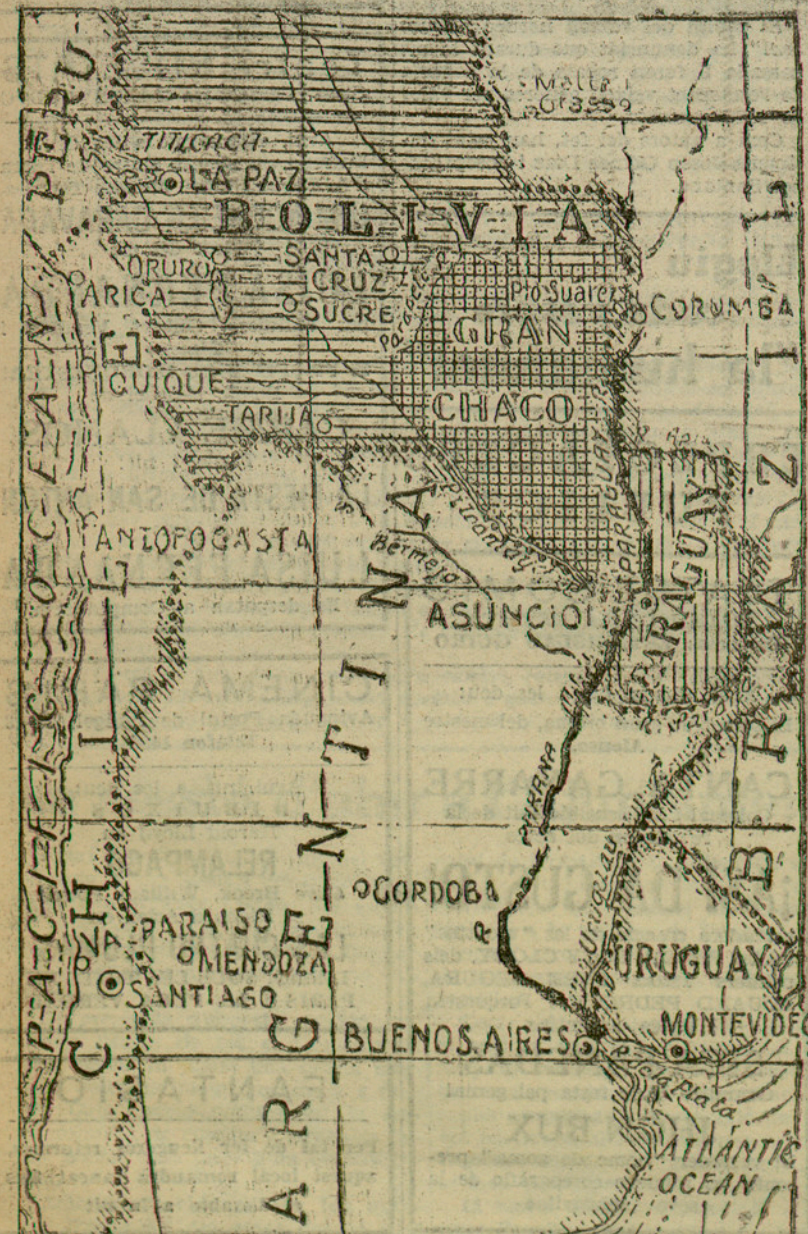
El jove diplomàtic conegué ja algun temps una bellíssima noia, ballarina en un cafè de l'Estranger. S'enamorà d'ella, i al poc temps la féu la seva muller.

De tornada al Japó, la bella esposa del diplomàtic es tirà a la beguda. Freqüentava els cabarets i donava mostres d'un caràcter histèric i violent.

Una nit en què els esposos disputaven per la conducta de la dona aquesta exclamà: "No m'importa el que diguis! Bastant de càstic tens! T'has casat amb una espia!"

El diplomàtic, horripilat, puix precisament tenia al seu càrrec els missatges aïrats del ministeri d'Afers Estrangers, es llançà damunt la seva dona i l'escanyà.

Després intentà suïcidar-se, però li faltà valor. Condemnat a sis anys de presidi, la pena ha estat reduïda a dos anys en la revisió del procés.

La formosa regió del Chaco, que sembla cridada a ésser teatre d'un famós conflicte armat

Es casen entre ells i tot queda a casa

Berlin. — La cerimònia del matrimoni del príncep Gustau Adolf Oscar de Suècia amb la princesa Sibila de Saxònia-Coburg, ha estat assenyalada per al 20 del vinent octubre.

Amid aquest motiu, es troba en preparació un gran programa de festes. El rei de Suècia, l'ex-tsar Ferran de Bulgària i el seu fill, l'ex-kronprinz, i la princesa heredera de Noruega, l'ex-kronprinz d'Alemanya i uns 30 prínceps alemanys assistiran a la cerimònia i festes.